

Αίτηση για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο της ΕΖΕΣ από το Borgarting lagmannsrett, την 1η Φεβρουαρίου 2011, στην υπόθεση STX Norway Offshore AS m.fl κατά Staten v/Tariffnemnda

(Υπόθεση E-2/11)

(2011/C 208/06)

Με επιστολή, της 1ης Φεβρουαρίου 2011, το Borgarting lagmannsrett (Εφετείο του Borgarting), υπέβαλε αίτηση στο Δικαστήριο της ΕΖΕΣ, η οποία ελήφθη από τη Γραμματεία του Δικαστηρίου, στις 9 Φεβρουαρίου 2011, για την έκδοση συμβουλευτικής γνώμης στην υπόθεση STX Norway Offshore AS m.fl κατά Staten v/Tariffnemnda, σχετικά με τα ακόλουθα ερωτήματα:

1. Η οδηγία 96/71/EK και συγκεκριμένα το άρθρο 3 παράγραφος 2 πρώτο εδάφιο στοιχείο α) ή/και γ), δεύτερο εδάφιο, επιτρέπει σε ένα κράτος ΕΟΧ να διασφαλίζει στους εργαζόμενους που προέρχονται από άλλο κράτος ΕΟΧ και είναι εγκατεστημένοι στο έδαφός του τους ακόλουθους όρους και συνθήκες απασχόλησης, οι οποίοι στο κράτος ΕΟΧ όπου βρίσκεται η εργασία έχουν εγκατασταθεί με πανεθνικού επιπέδου συλλογικές συμβάσεις που έχουν αναγορευθεί σε κανόνες γενικής εφαρμογής, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 8 της οδηγίας:

α) ανώτατο όριο συνήθων ωρών εργασίας·

β) συμπληρωματική αμοιβή, επιπλέον του βασικού ωραρίου για καθήκοντα που απαιτούν διανυκτερεύσεις εκτός κατοικίας, με εξαίρεση τους απασχολούμενους που προσλαμβάνονται στο τόπο εργασίας· και

γ) αποζημίωση για έξοδα ταξιδιού, διατροφής και διαμονής στην περίπτωση καθικόντων που απαιτούν διανυκτερεύσεις εκτός κατοικίας, με εξαίρεση τους απασχολούμενους που προσλαμβάνονται στο τόπο εργασίας·

Κατά πόσο, ενδεχομένως, επηρεάζει το ποσοστό των εργαζομένων που καλύπτονταν από την εν λόγω συλλογική σύμβαση, πριν αναγορευθεί σε κανόνες γενικής εφαρμογής, τις προαναφερθείσες απαντήσεις και ερωτήσεις;

2. Εάν οι όροι και συνθήκες απασχόλησης στο κράτος ΕΟΧ όπου βρίσκεται η εργασία, οι οποίοι προβλέπονται σε πανεθνικού επιπέδου συλλογική σύμβαση που έχει αναγορευθεί σε κανόνα γενικής εφαρμογής, σύμφωνα με το άρθρο 3 παράγραφος 8, καλύπτουν τις απαιτήσεις δυνάμει του άρθρου 3 παράγραφος 1 της οδηγίας 96/71/EK, οφείλει το εθνικό δικαστήριο να διεξάγει χωριστή αξιολόγηση κατά πόσον οι εν λόγω όροι και συνθήκες απασχόλησης πληρούν τις απαιτήσεις του άρθρου 36 της συμφωνίας ΕΟΧ, καθώς και κατά πόσον δικαιολογούνται για επιτακτικούς λόγους γενικού συμφέροντος;

3. Σε περίπτωση καταφατικής απάντησως στο ερώτημα 2:

α) Παρέχει το άρθρο 36 της συμφωνίας ΕΟΧ τη δυνατότητα η δηλωθείσα αιτιολόγηση μιας απόφασης γενικής εφαρμογής που προβλέπει ορισμένους όρους και συνθήκες απασχόλησης στο πλαίσιο πανεθνικού επιπέδου συλλογικής σύμβασης, να θεωρείται γενικής εφαρμογής για τον συγκεκριμένο κλάδο παραγωγής, ώστε «να διασφαλίζονται για τους αλλοδαπούς εργαζόμενους συνθήκες αμοιβής και απασχόλησης ισοδύναμες με εκείνες που ισχύουν για τους νορβηγούς εργαζόμενους»;

β) Μπορεί να θεωρηθεί ότι, με την επιφύλαξη τυχόν αντίθετης απόδειξης την οποία δύνανται να προσκομίσουν οι ιδιώτες, οι όροι και οι συνθήκες απασχόλησης που συνάδουν με την οδηγία 96/71/EK, άρθρο 3 παράγραφος 1, ερμηνευμένο βάσει του άρθρου 3 παράγραφος 8, εξασφαλίζουν την προστασία των εργαζομένων και το θεμιτό ανταγωνισμό;

γ) Σε ποιο βαθμό επηρεάζουν, ενδεχομένως, την απάντηση στην ερώτηση 3 α) για τη χώρα υποδοχής που εφαρμόζει ένα σύστημα βάσει του οποίου οι γενικής εφαρμογής όροι και συνθήκες απασχόλησης ορίζονται στην εθνική νομοθεσία και συμπληρώνονται από όρους και συνθήκες απασχόλησης που προβλέπονται από πανεθνικού επιπέδου συλλογικές συμβάσεις δυνάμει να δηλωθούν ως γενικής εφαρμογής για το συγκεκριμένο επάγγελμα ή κλάδο παραγωγής;